

KOROŠEC

Uredništvo in upravništvo v Velikovcu.

List izhaja vsak torek na dveh in vsak petek na štirih straneh.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrletno 3 K.

Velikovec, 2. januarja 1920.

Cene inseratom: enostopna petivrstna ali nje prostor 40 vinarjev. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

V novo leto.

Žalostni so bili tisti časi, ko je začel izhajati „Korošec“!

Poškodovane, razrušene in požgane hiše so še živo pričale, koliko je preteklo pomlad pretrpelo ubogo koroško ljudstvo, ker brezvestni celovški zapeljivci niso hoteli počakati da bi bila antanta določila, čigavi da bodo ti kraji. Ti brezvestni politiki so iz vseh krajev Nemške Avstrije zbobnali skupaj lačne postopače ter jih poslali k nam, da so tukaj požigali, ropali in morili. Koliko nedolžne krvi se je tedaj prelilo, koliko solz se je pretočilo in koliko premoženja se je uničilo! Pa kako so se motili Celovčani, ko so mislili, da bodo ustrahovali zmagovito Jugoslavijo! Poslala je na Koroško par regimentov in nekaj kanonov ter razkropila nemške postopače, da so zbežali kakor zajci.

Težko nalogo je prevzel takrat naš list.

Ljudstvo je bilo zbegano, prestrašeno. Kar treslo se je, ko je slišalo besedo folksverovci. Kako težko je bilo prepričati naše ljudi, da ne bodo folksverovci nikdar več divjali po naših krajih, da se Nemška Avstrija ne more in ne sme več vojskovati, ker ji antanta tega ne dovoli.

In kako nezavedno je bilo takrat naše ljudstvo v narodnem oziru! Če si vprašal tega ali onega, če je Slovenec ali Nemec, ti je največkrat odgovoril, da ni nič. Ni čuda! Saj so našim ljudem že v šoli vtepli v glavo, da je slovenski jezik le za hlapce in dekline, da je sploh sramotno za človeka, če je Slovenec. Zato pa je bilo še pred pol letom pri nas veliko ljudi, niso brali slovenskih knjig in časopise, če bi jih sploh znali! Nasprotno pa je pri bolj izobraženih vladala velika narodna nestrpnost.

Treba je bilo torej vzbujati v ljudstvu narodno zavest in ga navajati k čitanju, obenem pa poudarjati, da smo si vsi ljudje bratje in sestre, da imajo v svobodni in demokratični Jugoslaviji Nemci ravno iste pravice kakor Slovenci in seveda tudi iste dolžnosti.

Ko je mirovna konferenca sklenila, da se bo vršilo na Koroškem ljudsko glasovanje, je koroška deželna vlada takoj najela na stotine izdajalcev in brezvestnih zapeljivcev, ki so za judežve groše začeli begati in hujskati naše ljudstvo, da bi glasovalo za Nemško Avstrijo.

Jugoslavija je sicer privolila v ljudsko glasovanje, a le predobro smo vedeli, da se s tem še nikakor ni odpovedala svojim pravicam do slovenskega dela Koroške. Le predobro smo vedeli, da bi zopet prišlo na Koroškem do prelivanja krvi, ako bi se Korošci dali zapeljati in bi glasovali za Avstrijo. Odvrniti od ubogega koroškega ljudstva to nesrečo, to je bila odslej glavna naloga našega lista.

Ta nevarnost je sedaj odstranjena, saj vemo, da je v coni A nad 80% ljudi, ki jih noben vrag ne pripravi do tega, da bi glasovali za Avstrijo.

Zato pa se bo odslej „Korošec“ lažje pečal tudi z notranjimi razmerami naše države. Res je sicer, da pri nas ni nemirov in puntov kakor na Ogerskem, v Avstriji, Italiji in tudi drugod; res je sicer, da nam ni treba stradati in da zalagamo z živili Ogersko, Avstrijo, Češko in celo Francosko, a priznati moramo, da bi lahko bilo pri nas marsikaj bolje, kakor je. Pomisliti moramo, da si svojo hišo tako rekoč šele zidamo. In tudi pri tem delu hoče naš list v novem letu sodelovati.

Jadransko vprašanje.

Skoro leto dni že rešuje mirovna konferenca vprašanje Jadranskega morja. Ker je vprašanje morja in Reke za nas velikanskega pomena, je bilo razmerje med našo državo in Italijo včasih že zelo napeto. Ko pa se je naš regent Aleksander mudil v Parizu, je antanti sicer mirno, a odločno povedal, da bo Jugoslavija nastopila z orožjem, ako bi se to vprašanje rešilo tako, kakor želi Italija. Tudi Wilson je sporočil v Pariz, da zahteva, naj se jadransko vprašanje kmalu in za Jugoslavijo pravično reši. In vse to je pomagalo. Gospodje so šli takoj na delo. Angleži in Francozi se trudijo, da bi pregovorili Italijo, naj odneha od svojih zahtev. Laški listi pišejo, da se Lahi že pogajajo (glihajo) z Jugoslovani zaradi Reke in Jadranskega morja. Nekateri listi tudi poročajo, da se Lahi že pripravljajo, da zapustijo tisti del Kranjske, ki so ga lani zasedli. Italijanski minister Šaloja pa je rekel v rimskem parlamentu med drugim, da bo Italija srečna, ako bo mogla živeti z Jugoslavijo v dobrem prijateljstvu.

Širite povsod „Korošca“!

Tako je prav!

Vedno in vedno so se naši dopisniki pritoževali, da naše oblasti ne postopajo dovolj strogo z onimi faloti, ki razširjajo letake, liste in knjige, v katerih se hujska zoper našo državo. Odkar pa je v dunajskem parlamentu avstrijski državni kancelar dr. Renner sam obsojal, da razni norci v Celovcu zabavljajo čez Jugoslavijo, so tudi naše oblasti začele ostreje postopati z avstrijskimi agitatorji.

Kakor smo izvedeli, je okrajno glavarstvo v Velikovcu prav občutno kaznovalo nekaj ljudi, ki so bili plačani od koroške deželne vlade, da so razširjali pri nas razne tiskovine, s katerimi se hujska zoper Jugoslavijo. Dobili pa so: Anton Karner iz Rude 2 meseca zapora, bivši stražnik v Velikovcu Lipnik 3 tedne, njegova žena pa 8 dni zapora, bivši občinski sluga v Vobrah 3 tedne, bivši orožnik Črešnik v Črni 4 tedne, Jurij Pistotnik v Hudem kraju 6 tednov. To so imena samo nekaterih teh ptičkov; kaznovanih pa je bilo še več drugih. Glančnikov adjutant, neki Homer iz Breze (občina Dobrla vas) pa še študira v zaporu v Velikovcu in čaka svoje obsodbe.

Ker bo cona A na vsak način jugoslovanska, je pač vsakemu človeku nerazumljivo, kako more kdo hujskati zoper našo državo, pa naj bi bil od Avstrije za to svoje proklete in izdajalsko delo še tako dobro plačan! Medtem ko dunajska vlada za košček kruha prodaja Jugoslaviji Slovensko Koroško, se dobijo psi — ljudje jim res ne moremo reči — ki bi za avstrijski denar radi spravili v nesrečo ne le sebe in svoje družine, ampak vse koroško ljudstvo. Kaj bi kje drugje storilo ljudstvo s takimi lumpi, nam pač ni treba šele praviti!

Neumnost ali hudobija?

Železniški uradnik iz Avstrije, ki je prej služil blizu Pliberka, je prišel v Pliberk na obisk in po živež. Peljal se je z nekim kmetom iz Libuč v mesto. Med potom je kmet nesramno zabavljajal čez Jugoslavijo, ker je mislil, da bo to uradniku, Nemcu, ugajalo. Moža pa je uradnik, ki je poštenjak, zavrnil in poučil, da naj Boga hvali, ker je v Jugoslaviji.

V izložbi Vajncerleve trgovine visi list „Arbeiterwille“, v katerem je članek, da je Avstrija vsled pomanj-

kanja premoga prisiljena kupiti premog v Ameriki po 200 K cent. Raznesla pa se je že govorica, da stane cent premoga pri nas 200 K.

Težko je reči, je li to neumnost ali hudobija. Resnica pa je, da čim večjo neumnost kdo pove, tem rajši jo ljudje verjamejo, dočim jim resnica ne gre v glavo.

Gospodarske novice.

Ameriško blago za našo državo.

V Franciji se nahaja veliko ameriškega blaga, ki ga bo naša država kupila pod zelo ugodnimi pogoji.

Koliko časa bo še trajalo pomanjkanje živil?

Angleški kontrolor za živila razglša, da bo najmanj še dve leti po celi Evropi trda za živila.

Ali je res manj bankovcev?

Dasi uspeh o kolkovanju bankovcev še ni sestavljen in razglašen, vendar se že zatrjuje, da je prišlo h kolkovanju dosti manj bankovcev, kot jih je bilo svoječasno žigosanih.

Novi predpisi o lovskih kartah.

Z dnem 1. januarja 1920 se uvede državna lovska karta, ki bo veljavna za celo državo. Taksa za to karto znaša 30 K na leto. Razen takse pa je plačati za vsako karto še predpisani kolek. Z lovsko karto je združena tudi pravica nositi lovske puške.

Vsi drugi zakoniti predpisi n lovskih kartah ostanejo v veljavi.

Ponarejeni kolki.

Predsedstvo delegacije ministrstva financ v Ljubljani naznanja: Na Dunaju se je prišlo na sled nekemu Neufeldu, ki je ponarejal kolke za kolkovanje tisočkronskih bankovcev. Čeravno ni verjetno, da bi bilo v prometu že kaj denarja s takimi ponarejenimi kolki, in je Neufeld že aretiran, se vendar občinstvo že sedaj opozarja, naj bo previdno pri sprejemanju tisočakov, došlih iz inozemstva in iz Hrvatske. Falzifikati so risani še precej dobro, spozna se jih pa od pravih kolkov na prvi hip po dosti bledejših, nekam izbrisanih barvah. Hrvatski napis „Kraljestvo Srba-Hrvata-Slovenaca“, ki ga nosijo ti falzifikati, ni tako jasen kakor na pristnih kolkih. Isto velja glede okraskov okoli modrega roba in glede trakov, ki obroblyajo sliko. Okraski se tudi v risbi niso posrečili in so dosti manj razločni in ne tako živo modrorumeno pisani. — Avstrijski agitatorji so nagovaljali naše ljudstvo, naj ne da svojega denarja kolekovati. Lagali so, da bo imel kolkovani denar manjšo vrednost. Vprašajte vendar te falote, čemu zdaj ponarejujejo naše kolke in markirajo z njimi svoj nekolkovani denar! Morebiti zato, da bi bil manj vreden?! Vidite, Korošci, tako vas farbajo ti lumpje! Prav se godi vsakemu trapu, kdor takim ljudem še kaj verjame!

Dopisi.

Železna Kapla. Že delj časa se tu opazuje, da nekateri gostilničarji mešajo že itak slabo vino z vodo, in to zlasti ob nedeljah. Prizadeti gostilničarji in gostilničarke, pazite se! Če bi ta opomin nič ne izdal, pridemo prihodnjič z imeni na dan. Čeprav ni pri nas vinske trte, znamo vendar dobro razločevati vodo od vina. Pomislite tudi, da je tukaj dovolj dobre pitne vode, tako da je nam ni treba kupovati za drag denar. — Eden gost v imenu več drugih.

Kotmara vas. (Zlata knjiga.) Kakor po celi Koroški, tako je bila tudi pri nas v letih 1853 — 1870 popolnoma slovenska šola. Imena, ki so se prej pisala v nemški spakedranosti, se berejo v teh časih še v domačih črkah. Malo je še ljudi, ki so tedaj hodili v šolo, a vsakemu izmed njih se vidi, da se je že v šoli naučil ljubiti svoj materini jezik. Iz tega časa ni najbrže nobenega nemškutarja. Te dni mi je prišla v roke takozvana „Zlata knjiga“, v kateri so zapisani vsi pridni učenci, ki so v tistih letih obiskovali našo šolo. Pisana je slovenski. Druga knjiga pa, „Schandbuch“, v kateri so vpisani vsi „hauptlumpi“, je pisana nemško. V tej knjigi je zapisan marsikateri „lumpek“, ki se je pozneje poboljšal in je zdaj prav dober mož in vesten oče ter pridno gospodar na svojem posestvu. Imena teh ne mislim spravljati v javnost. Pač pa hočem navesti iz „Zlate knjige“ imena „pridnikov“, da bodo njihovi otroci še z večjim spoštovanjem gledali nanje.

Koncem vsakega leta je napisano v „Zlati knjigi“: „V letu 18 . . . so zelo pridno obiskovali šolo, se pridno učili in lepo obnašali sledeči učenci in učenke: — — —“. Najstarejši izmed vseh je stari Brdnik — Peter Gregorič, in sicer je vpisan že l. 1853. Za njim pride l. 1860 Janez Miler — stari Novinjak. L. 1862 in več let pozneje je „prvi“ njegov brat Franci Miler; v tem letu mu dela družbo še Valentin Stangl — stari Mežnar. L. 1863 in tudi še pozneje sta vpisana Gabriel Gaser — Lekš in Dioniz Šarnagl — Koti, v letih 1863 do 1869 pa Urša Gasser, pd. Razajka, l. 1866 Janez Hafner — Andrejvec in Peter Sarnagl — Dravc, 1867 Janez Berginc — Tonic, Hedulakova Urša in Matija Prosekar — Razaj, 1868 Anton Hafner — Štih, Marija Pušnik — Počkinja in Dioniz Strugar — Strminjak, l. 1869 Katarina Keznar — Jarčinja. Imena od 1870. l. dalje priobčimo prihodnjič enkrat.

Pliberk. Semkaj so se vrnili nekateri zagrizeni Nemci, ki so bili doslej v Avstriji; tako: Herbst, lekarnarjev sin, Kronenfeld, sin grofovega oskrbnika, Fleis Fani in Eberwein, hči tukajšnjega kočijaža. Kako je mogoče, da prihajajo ti ljudje čez demarkacijsko črto, ko se vendar našim ljudem delajo od vseh strani vsemogoče ovire. Potem se pa še čudimo, odkod hujskajoče govorce in protidržavni letaki!

Dobrla vas. V nedeljo, dne 21. dec. je priredila naša ljudska šola božičnico z nastopom otrok in obdaritvijo istih z božičnimi darili. Prireditve nam je močno ugajala. Razredna soba, kjer se je vršila božičnica pri okrašenem božičnem

drevesu, je bila natlačena občinstva. Mnogo prišlecev je moralo oditi, ker niso dobili več prostora. Presenetile so izbrane deklamacije ter solospevi. Razločna, gladka izgovorjava, pravilni naglas ter na pravem mestu zastavljeni odmor pričajo o trudapolnem discipliniranju mladih sil ter delajo vso čast tako mladim predavateljem kakor našemu učiteljstvu, ki jih je urilo. Mičen je bil nastop deklic in dečkov 5. razreda v pisanih domačih nošah. Ta mlada narodna četa je ubrala nazadnje z živahnimi glasovi našo narodno himno: „Lepa naša domovina!“

Nato so bili učenci obdarjeni z obleko, obuvalom, s perilom in kostanji. Srčna hvala vsem darovalcem in g. gerentu Krašnu, ki se je zelo trudil, da se je nabralo toliko daril.

Grebinski Klošter. Pri nas je kmet, slovenskega rodu, toda velik nemčur. Ta je ob času kolekovanja zamenjal jugoslovanski denar za nemškega. Vprašamo bralce „Korošca“, če bi ne bilo dobro, da se v celovski norišnici pripravi prostorček za tega človeka? In kadar umrje, bili ne bilo dobro, da se njegovo truplo dene v špirit in ga razstavi v svarilen vzgled?

Celovec. Kakor ste v „Korošcu“ že večkrat poročali, revni ljudje v Celovcu težko pričakujejo trenutka, ko pride tudi cona B s Celovcem pod Jugoslavijo. Kako to jezi naše politične voditelje, si lahko mislite. Še prav posebno pa so se razburili, ko so izvedeli, da pride takoj po praznikih v Celovec jugoslovanska komisija, ki bo prevzela tistih 50 lokomotiv (mašin), ki jih mora Avstrija izročiti Jugoslaviji. Bati se je, da bo ta dan katerega naših politikov, kakor so Angerer, Šumi in drugi, še kap zadela.

Zgornje Trušnje. Dne 22. t. m. so imeli naši otroci božičnico. Ob lepo razsvetljenem božičnem drevescu so zapeli nekaj narodnih pesmi in Lepo našo domovino. Gdč. učiteljica jim je razložila pomen božičnice, nato pa so se razdelili darovi. Vsak učenec je dobil svoje darilce.

Za prireditve božičnice in obdaritev naših malih se moramo v prvi vrsti zahvaliti tukajšnjemu učiteljstvu. Zahvaljujemo se pa tudi vsem drugim, ki so prispevali z darovi in pripomogli, da je bilo možno razveseliti otroke. Priporočamo se še za drugo leto s pripombo, da so nekateri otroci zelo, zelo potrebni tople obleke. (Zakaj ni v Trušnjah ženskega društva, ki bi od „Zveze ženskih društev na Koroškem“ dobilo vsaj za najpotrebnejše otroke nekaj obleke? Opomba uredništva.)

Št. Jakob v Rožu. V soboto 13. t. m. zvečer je nas Korošce z odra pozdravilo „Gledališko društvo v Rožu“, ki se je komaj osnovalo, z dvema igrama. Čez noč je nastalo društvo, kakor tudi oder in vse drugo, da nas je skoro presenetilo. Skromen je začetek ali odločnost članov kateri so to udeležili, nam je porok za dober uspeh in napredek. Kdor pozna naše razmere, ve ceniti to delo, polno zatajevanja in požrtvovalnosti, zgube časa in denarja. Zato naj bodo pa uverjeni vsi sodelovalci o naši hvaležnosti in pozivljamo naše imovite sloje, da žrtvujejo nekaj za

kulturno prebujo lepega Roža. Igralo se je: „Brata sokola“ in pa „Napoleonov samovar“. Igralci so dobro rešili svojo nalogo in občinstvo se je izborno zabavalo. Še bolj gladko se je igralo v nedeljo, ko so igri ponavljali. Prepričani smo, da nam bo društvo sčasoma stalno nudilo umetniške užitke, kakršnih doslej v Rožu nismo bili vajeni. Zato naj pa naši premožni ljudje tudi v ostali Sloveniji odpro srca in mošnjičke za kulturno povzdigo naše najbolj ogrožene meje. Začeto je kulturno delo, ki je tukaj neprecenljive važnosti, in zato bodimo vsi s sreem pri njem in pomagajmo, da bo uspevalo! —R—

Dnevne novice.

Papirnat drobiž.

Mesto Maribor je dobilo svoj papirnat drobiž. V kratkem ga dobi najbrže tudi Ljubljana.

Podružnica S. P. D. v Velikovcu se ustanovi 14. t. m. v prostorih Narodne čitalnice.

Varstvo mladine. Osebam pod šestnajstim letom se ne sme v javnih lokalih dajati alkoholnih pijač, če tudi so v spremstvu odrastlih. Mlade osebe pod šestnajstim letom smejo zahajati v gostilne in kavarne samo v spremstvu roditeljev, odrastlih sorodnikov ali pa takrat, kadar so na potovanju.

Smrt tihotapca. Naše mejne straže pri Vrhniki so ustrelile nekega tihotapca, ki je hotel spraviti čez mejo velike množine tobaka.

V Pliberku se je ustanovila bolnica za vse bližnje občine. Urejena je za enkrat zlasti za notranje bolezni, pa tudi za porodniške in lažje kirurške slučaje. Ko pa bo imela na razpolago potrebne instrumente, se bodo izvrševale tudi težke kirurške operacije.

Papež zbolel. Listi poročajo, da je papež zbolel.

Iz ženske organizacije.

„Žensko društvo za Železno Kaplo in okolico“

priredi

na dan sv. Treh kraljev v Gregerjevi dvorani

čajev večer.

K obilni udeležbi vabi

odbor.

Velikovec. Na Štefanov dan se je vršil v Velikovcu ustanovni občni zbor „Ženskega društva za Velikovec in okolico“. Zbralo se je okoli 60 žen in deklet, ki so pazno sledile predavanju g. Magerla. Govoril nam je o izobrazbi in javnem delovanju žene. Vse udeležene shoda so pristopile kot članice k „Ženskemu društvu“. V odbor so se izvolile predsednica: ga. Cilka Pilgram, podpredsednica: gdč. Kati Lasnik, tajnica: gdč. Julija Modic, blagajničarka: gdč. Nežka Karner, gospodinja: gdč. Greti Potočnik; kot odbornice pa ga. Robar,

sestra Berhmana Kajdiž, ga. Al. Mauchler, gdč. Mici Herzele, gdč. Mici Švajger; pregledovalki računov: gdč. Marija Rudolf, gdč. Mici Rauter. Prvi sestanek članic se vrši v nedeljo 4. t. m. v hiši dr. Kultererja, kjer ima društvo svojo društveno sobo.

Naše prireditve.

Sveče v Rožu. V nedeljo, dne 4. januarja bo v prostorih gostilne „Pri Adamu“ velika narodna veselica, katero priredi oživljeno „Izobraževalno društvo Kočna“. Prireditve se prične ob 3. uri popoldne z zelo zanimivim vzporedom. Rožani, ki Vam je na tem, da se par ur pošteno in lepo zabovate, prihitite v obilnem številu na to prvo društveno prireditve v jugoslovanskem Rožu.

Št. Lenart na Ljubelju (v Brodeh.) — Vabilo. — Tukajšnja Jugoslovanska strokovna zveza se jako lepo razvija in šteje že lepo število članov, ki delujejo na raznih poljih v korist naše nove jugoslovanske države. Prvikrat pa nastopijo v nedeljo, 11. januarja 1920. tudi na dramatičnem polju, ko prirede v Delavskem domu v Podljubelju igri: „Vaški skopuh“ in „Blaznica v prvem nadstropju“. Začetek točno ob 3. uri popoldne. Igrri, ki sta polni najlepših prizorov iz življenja, vabita že sami k obilni udeležbi, igralci pa bodo, kakor trdno upamo, svoje vloge prav dobro rešili. Zato: Pridite in pogledite! — Vstopnina: Sedeži 1. vrste 3 K, 2. vrste 2 K, stojišča 1 K. — Preplačila se hvaležno sprejemajo. —

Pliberk. Ker se je pokazala potreba po ožjem stiku tukaj živčih Slovencev, priredi se dne 6. januarja, na dan sv. Treh kraljev, v Pliberku v Narodnem domu ob 8. uri zvečer prvi sestanek pliberških in okoliških Slovencev.

Namen tega sestanka je, poglobiti družabne stike tukajšnjih Slovencev, katerim bo tako dana prilika, v prijateljskem razgovoru se pogovoriti o vseh važnejših vprašanjih.

Razgovarjalo se bode tudi o načinu in sredstvih narodnega dela.

Ker se bodo na tem prvem sestanku določili tudi dnevi in prostori bodočih sestankov, je želeli, da bi bila udeležba čimvečja, posebno s strani pliberških Slovencev in teh iz najbližje okolice. —

Politične novice.

Uspehi regenta Aleksandra.

Kakor znano, se mudi regent Aleksander zdaj na Francoškem. Bil je delj časa tudi v Parizu, kjer je dosegel, da dobi naša država vojno odškodnino in da se je antanta postavila na pravičnejše stališče, kar se tiče Reke, Dalmacije in Baranje. Prepričal se je, da ima antanta veliko zaupanja v našo državo, ker ni pri nas nemirov in puntov kakor v Avstriji, na Madžarskem in drugod; zato nam pojde antanta vedno na roko.

Kaj bo z Reko?

Listi pišejo, da bo Reka najbrže neodvisna država, tako da je torej ne dobimo niti mi niti Lahi.

Razne novice.

Človeško meso jedli.

Pred kratkim je na Dunaju gospodinja Julija Steiner iskala na nekem smetišču kosti, cunje, premog. Pri tem pa je zagledala pod nekim večjim kamnom kos mesa, ki se ji je zdel, da je od mladega prešiča. Tudi njena sosedka je našla tamkaj parkosov mesa. Meso sta vzeli ženski domov. Veselili sta se, da sta prišli tako poceni do mesa. Steinerjeva ga je imela trikrat za kosilo in večerjo. Skuhala ga je kot obaro (ajmoht), nekaj ga je pa tudi spekla kot pečenko. Njen mož je povžil jed, ne da bi se mu upirala. Nato je pa policija dognala, da je bilo meso od 8 letne šolarice Marije Kramm, ki je pred kratkim izginila. Sumi se, da jo je odvedel pohotnež, ki jo je umoril, razsekal ter skrli na prostoru za odkladanje smeti. — Strašen je ta dogodek, nele zato, ker je človek jedel človeško meso, marveč zlasti radi tega, ker se vidi, v kakšnem pomanjkanju žive na Dunaju ljudje. Ne da bi se veliko premišljali, uživajo meso, ki ga slučajno najdejo v — kupu smeti. Lakota in pomanjkanje mora biti res strašno, ako človek grabi po hrani, ki bi jo najbrž še pes ne povohal in katero bi zaužile k večjem še hijene.

Lakota v vzhodni Galiciji.

V vzhodni Galiciji je grozno pomanjkanje. Do 200.000 ljudi umira od iakote. Vsak dan umrje okoli 300 ljudi na pegavici (tifus).

Uboj ob priliki kolkovanja.

Iz Zemuna poročajo: Pred nekaj dnevi se je vračal na svoj dom kmet iz Zemunske Bežanije, ki je nosil v Zemun denar na kolkovanje. Drugo jutro so našli blizu njegove vasi njegovo telo brez glave. Neznani razbojniki so ga napadli, ubili in oropali denar. Sodi se, da je imel čez milijon kron.

Čehinje zoper plese in zabave.

Zveza čeških žen je pozvala policijsko ravnateljstvo v Pragi, naj omeji plesne in zabave, kjer se porabi toliko kurjave in razsvetljave, medtem ko revni ljudje zmrzujejo in nimajo luči. Posebno občutno pomanjkanje kurjave in razsvetljave je po dobrodelnih zavodih, šolah, bolnišnicah itd.

Razglas.

Svojci onih vojakov iz cone A na Koroskem, ki se še nahajajo v nemškoavstrijskem ujetništvu v špitalu ob Dravi ali v kakem drugem taborišču, naj naznani njihova imena z dopisnico „Operativnemu oddelku Dravske divizije v Ljubljani“. Ako mogoče, naj naznani mesto, kjer se nahajajo.

Dravska divizijska oblast v Ljubljani.

Delavcem v Malem Št. Vidu.

Delavcem v Malem Št. Vidu se vsako soboto redno izdajajo živila. Zato pa naj nikar zaradi živil ne nadlegujejo našega g. učitelja druge dni, zlasti pa ne takrat, ko je šola.

Dovžan in Buzela,
delavca.

Naše zdravje v ljudskih pregovorih.

Bolezen gre z vozom v človeka, iz človeka pa po niti. Zmernost je najboljša zdravilo. Želodec je velik lisjak. Bolan človek, napol človek. Vino je mleko za stare ljudi. Spanje pred polnočjo je najboljša. Narava si sama pomaga. Kaj pomaga svetovati, če bolnik ne uboga. Zmernost in počitek ozdravita mrzlico. Kdor veliko je, rad lenobo pase. Spanje krepi človeka. Narava se ne pusti siliti. Daj denar rajši peku, kakor zdravniku. Sama voda ne ozdravi človeka. Kdor hodi bos, ga čevelj ne žuli. Bolan želodec je težko popraviti. Poln želodec, se nerad uči. Želodec je slab svetovalec. V kozarcu se več ljudi potopi, kakor pa v morju. —

Prodajo in nakup posestev posreduje odvetniška pisarna v Velikovcu. Fran Kandare.

Občinski tajnik,

sposoben slovenskega in nemškega uradovanja, se sprejme takoj. Plača po dogovoru. Ako bi bil obenem tudi

organist in mežnar,

ima tudi prosto stanovanje. Dopise na Občinski urad Vetrinj pri Celovcu, Koroško.

Na prodaj vsled pomanjkanja krme:

svinja (z 11 madiči, starimi 5 tednov) in 1 bik (Mölltaler-Rasse) 18 mesecev star
Ponudbe na: Lovro Kučnik v Dobajnici, pošta Hodiše.

Ženitna ponudba.

Sem mesar, 36 let star, lepega obnašanja in neomadeževane preteklosti, imam nekaj premoženja in bi se rad poročil z gospodično ali mlado vdovo, če mogoče brez otrok, ki bi imela gostilno ali pa sicer nekaj premoženja. Resne ponudbe, če mogoče s sliko, na upravnishstvo „Koroška“ pod „Sreča“.

Pozor!

Dne 2. t. m. se je izgubil pred daykarijo v Dobrli vasi 1/2 leta star, črn pes, ki sliši na ime Perun. Kdor ve, kje se zdaj nahaja ta pes, naj blagovoli to sporočiti posestniku Blantarju v Št. Vidu (Podjuna).

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmila, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasiča ali vola da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 20:50 poštine prosto na dom.

Mazilo zoper garje (naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 7 kron.

Lekarna Trnkóczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Za Malgajev spomenik

Junaku Malgaju in vsem borilcem, ki so darovali svoje mlado življenje, da so nam priborili svobodo in nas rešili avstrijskega jarma, hočemo postaviti na Koroškem ponosen spomenik, ki bo pričal še poznim rodovom o njihovem junastvu in o naši hvalježnosti in narodni zavednosti. Dolžnost vsakega zavednega Slovenca je, da po svojih močeh prispeva za ta spomenik. Rojaki, pošiljajte darove na Narodni svet (Malgajev spomenik) v Velikovcu.

Anton Lečnik, urar in zlatar v Borovljah priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, veržic, budilk in stenskih ur. Zlatnino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

Konjsko žimo

in ščetine

kupuje v vsaki množini in najbolje plačuje A. Mičej, ščetar, v Št. Vidu (Podjuna-Koroško).

Zavedna Slovenka

išče službe kot

kuharica.

Vodila je že več let sama večje gospodinjstvo. Več pove uredništvo „Koroška“

Gostilničarji, kavarnarji, vinogradniki pozor!

Trgovina z vinom

Oset & Cajnko, Slovenjgradec.

Naznanjava, da imama veliko zalogo najboljšega sortiranega vina, kakor „Muškatelj, Rizling, Šipon, Burgundec, Portugiser, Silhar“ pristnega „Ljutomeržana, Pêkerčana, Haložana, Bizeljčana“ ter črna dalmatinska in banatska stara in nova vina.

Kupujeva iz vseh vinorodnih krajev vsa najboljša vina po najboljših cenah. Se priporočave

Andrej Oset in Franjo Cajnko.

Vino v steklenicah (butejke).

Razpisijanje vina v sodih nad 60 l. naprej!

Gospodarska družba za nakup in prodajo

d. z o. z. v Ljubljani

Podružnica Sinča vas

priporoča

svojo veliko zalogo **manufakture**, kakor: sukna za obleke, razne vrste barhenta, šifona, triko-perila (srajce, spodnje hlače, nogavice itd.), nadalje: pežnih robcev, rut, pavole, sukanca (cvirna) itd.

zalogo svežih **mesnih izdelkov**: brunšviške salami, krakovske klobase itd.

pristno staro vino.

Dobavlja razno špecerijsko, kolonijalno in norimberško blago, železnino in **poljedelske stroje vseh vrst.**

Kupuje vse poljske pridelke po najvišjih cenah.

Trgovci in aprovizijski odbori, zahtevajte ponudbe!

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)

Tesan les (smrekov, jelkov, borov)

Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)

Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)

Drva (trda in mehka)

Stoječi les v gozdu

Smrekovo skorjo

 kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

d. z o. z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.